

ת"פ (באר שבע) 65254-08-21 - מדינת ישראל נ' פיראס נאסר

ת"פ (באר-שבע) 65254-08-21 - מדינת ישראל נ' פיראס נאסרשלוּם באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 65254-08-21

מדינת ישראל

נגד

פיראס נאסר

ע"י ב"כ עו"ד בתאל חיים יואל ועו"ד אלקרינאווי

בית משפט השלוּם בבאר-שבע

[06.06.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

נפשו של הקטין מי ידע. קורות נדודיו מילדותו, בית ספרו ומחנכיו לאורך השנים, כל דמות מחנכת תטביע חותמה על האיש הקטין ברבות השנים, כל אירוע יקדם פניהם של אירועים נגזרים, ומי ידע אחרית הנפש אצל הבוגרים בחייהם שלהם.

זכות וחובה מוטלת על העוסקים במלאכת החינוך, וההוראה, על אחת כמה וכמה במסגרת החינוך המיוחד הקשה במיוחד. נדרשת הכשרתם המיוחדת של אלו, וחובת זהירותם, ומנגד הבנת המורכבות עימה הם מתמודדים חייבת להיבחן בעיניים ששומרות ומגנות על הקטין ומנגד אינן מרחיקות את הנושאים בעול, הנכנסים תחת האלונקה, המתמודדים. כל מקרה לגופו. כל קטין ועולמו.

רקע:

1. הנאשם הורשע על-יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, שימש הנאשם מורה בבית הספר אלביאן במועצה אזורית אלקסיסבו למדו התלמידים הקטינים ר.א (להלן: "המתלונן") וע.א (להלן: "תלמיד נוסף"). בתאריך 10.12.19, בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, שהו המתלונן, ותלמיד נוסף במסדרון בית הספר, במעמד זה תקף הנאשם המתלונן, בכך שאחז בצווארו בחוזקה, אחז בידו חוזקה, ודחף אותו לכיוון הכיתה. תמצית תסקירי שירות מבחן:

3. בתסקיר מיום 28.02.2024, סקר שירות המבחן אורחות חיי הנאשם.

הנאשם בן 39, נשוי ואב לילדה בת שנה, מתגורר בערבה ועובד בחברת קידוחים ברחבי הארץ. הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחס לעבירה הנוכחית הנאשם לקח אחריות על מעשיו, תיאר חוסר אונים, וקושי בהצבת גבולות למתלונן. לדבריו, מיד לאחר המקרה הבין שפעל באופן פוגעני ובניגוד למי שאמור להוות דוגמא עבור תלמידיו ומצופה ממנו להגן, ולשמור על שלומם של תלמידיו, כמורה כיתה, הן כלפי התלמידים והוריהם, והן כלפי הארגון בו עבד אשר נותנים בו אמון. עוד ציין כי בחברה הספציפית ממנה הגיע מקובל לפעול בכח כלפי תלמידים. ניכר כי הנאשם התחרט על מעשיו, יחד עם זאת שירות המבחן התרשם כי הנאשם נתן הסברים להתנהגותו מתוך מקום של מניעים הגנתיים של רצון להקלה בתחושת האשמה, ולא מתוך מתן לגיטימציה לשימוש באלימות. הנאשם נמצא בעמדה אמביוולנטית בין רגשותיו האישיים לבין המסרים שקיבל מהחברה אליה הוא משתייך.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל מתוך תחושת לחץ וחוסר אונים, הנאשם לא חווה עצמו כזקוק להתערבות טיפולית, לדבריו, המחירים הכלכליים, רגשיים, תדמיתיים ומשפחתיים, שהנאשם שילם בגין ביצוע עבירה זו, כמו כן, הפסקת העסקתו כמורה חידדו לו את גבולות המותר והאסור, והפגישו אותו עם כשלו. יחד עם זאת שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות תפקוד גבוהות, איש משפחה שמתפקד כעוגן למשפחתו, השקיע מאמצים רבים בפיתוח הקריירה והעצמאות שלו. בעל יכולות בין אישיות תקינות, למרות האתגרים הטמונים באופן בו צרכיו הרגשיים לא קיבלו מענה בתקופת ילדותו. מכיר באלמנט הפוגעני בהתנהגותו ומצליח לגלות אמפתיה כלפי המתלונן הביע צער וחרטה. הנאשם מכיר באלמנט הפוגעני בהתנהגותו, מצליח לגלות אמפתיה כלפי המתלונן והביע חרטה.

שירות המבחן לאחר התייחסות להערכת גורמי הסיכון כפי שמצוין בתסקיר, אופי וחומרת העבירה, העריך כי ענישה חינוכית - שיקומית, כצו של"צ, בכוחה לאפשר לנאשם לשלם את חובו לחברה, לצד המשך ניהול אורח חיים תפקודי ותעסוקתי, לנוכח המחירים התעסוקתיים והכלכליים שאותם שילם, עוד סבור שירות המבחן כי ענישה זו בכוחה לסייע בשיקום מצבו הכלכלי על פני ענישה מחמירה שתהווה פגיעה ממשית בגורמי הסיכון.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 160 שעות, מאסר מותנה, ופיצוי למתלונן. ראיות לעונש:

5. ב"כ המאשימה, ביום 07.03.2024, הגישה המאשימה טיעוניה לעונש בכתב (ת/1).

ב"כ הנאשם, הגישה תעודות והמלצות של הנאשם (נ/1).

טיעוני הצדדים:

6. ב"כ המאשימה, הפנתה למיוחס לנאשם בכתב האישום ולערכים המוגנים בהם פגע תוך ביצוע העבירה. טענה, כי מידת פגיעת הנאשם בערכים אלו הינה גבוהה לנוכח הפרת האמון ומעילה בתפקידו, ותקיפת הנאשם קטין בתחומי בית הספר, מקום בו צריך המתלונן להרגיש הכי בטוח ומוגן.
- כמו כן, בתסקיר שירות המבחן הומלץ על ענישה צופה פני עתיד ומציבת גבולות, צו של"צ של 160 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעבירה המיוחסת לנאשם נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ועתרה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, בנוסף למאסר מותנה ארוך ומרתיע, פיצוי למתלונן והתחייבות.
7. ב"כ הנאשם, הפנתה להמלצת שירות המבחן תוך שעתרה לאמצה. לדברי ב"כ הנאשם, העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירה אחת רגעית, אין מדובר במורה מתעלל. הנאשם מורה למתמטיקה, הגיש בקשה לעבור ולהתעסק בתחום שלו, מדובר בכיתה עם תלמידים בעלי קושי התנהגותי, לדבריו חל איסור על תלמידים להימצא מחוץ לכיתה, ולכן תפס את המתלונן והכניסו לכיתה, לא במטרה להענישו. לדברי ב"כ המאשימה מדובר בחלוף זמן, וכי התיק הוגש בשיהוי ניכר.
- ב"כ הנאשם התייחסה להודאתו המהירה של הנאשם כבר במעמד החקירה, לקיחת האחריות על מעשיו, העדר תעסוקה במקצוע ולכך שהנאשם עזב את הדרום, ומשום כך אין מקום לטיעוני ב"כ המאשימה היות והנאשם אינו מורה ולא קיימת מסוכנות אפקטיבית.
- עוד ציינה להעדר עבר פלילי לנאשם, והפנתה לתסקיר שירות המבחן שציין כי הנאשם לקח אחריות, צירפה תעודות ומכתבי המלצה, וציינה את הפוטנציאל שיכול היה להיות בתחום, עצם ההשקעה ארוכת השנים ועזיבת הנאשם את הדרום, זה לכשעצמו עונש.
- עוד ציינה כי מדובר "באירוע של שנייה אחת שהוא לא תקין ומשם כל חייו התהפכו עליו", וכי אין תסקיר נפגע העבירה, וכי המתלונן בחר שלא להגיע ולהעיד.
8. הנאשם, הביע צער על התנהלותו וציין כי לעולם לא יחזור שוב על העבירה. ציין כי עזב את המקצוע ומזה 3 שנים עוסק בקידוחים. נשוי ואב לילד אחד, מפרנס יחיד, נאלץ לעזוב את הדרום יחד עם אשתו שהייתה מורה וכיום לא עובדת. שכרו עומד על 9,000-10,000 ₪. וכי לא יכל לעזוב את העבודה לטובת עבודות שירות וביקש להסתפק בעונש של"צ, היות וניתן לעשותו אחר הצהריים ולפרוס אותו למשך שנה, עוד ציין כי מוכן גם לשלם קנס. קביעת מתחם העונש ההולם:
9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה, קיום יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשם הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
10. אדם התוקף זולתו פוגע בזכות לביטחון אישי, לשלמות הגוף ולשלווה הנפש. הפגיעה מקבלת משנה חומרה כאשר מדובר בנפגע מוגבל שכלית המהווה אחת החוליות החלשות בחברה, אלה הזכאיות להגנה משמעותית וממשית.

11. כאשר מדובר בפגיעה בתלמיד בית ספר, בידי אדם האחראי על התלמיד ותפקידו במיוחד לשם הטיפול בתלמיד, נגרמת, בנוסף לפגיעה בתלמיד עצמו, גם פגיעה באמון בסביבתו הקרובה אשר הפקידה בידיו שלום יקירה ונתנה בו אמון כי ידאג לכל צרכיו באופן מיטיב ומקצועי.
- מדינות הענישה הנוהגת במקרים דומים
- א. עפ"ג (חי') 59168-12-16 נסרה נגד מדינת ישראל (22.01.2017): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורה של נאשמת שנידונה לצו של"צ ומאסר מותנה, והותיר את הרשעתה על כנה. הנאשמת, מורה בבית ספר יסודי, הורשעה על כך שסטרה על אוזנו של תלמיד וכתוצאה מכך נגרם לקטין נקב בעור התוף.
- ב. עפ"ג (י-ם) 32022-03-16 פלוני נגד מדינת ישראל (25.08.2016): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שנידון לצו של"צ ומאסר מותנה, והותיר את הרשעת הנאשם על כנה. הנאשם, סגן מנהל בית ספר יסודי, הורשע בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לאחר שהכה שניים מתלמידי בית הספר באמצעות צינור פלסטיק כעונש על שאיחרו להגיע ללימודים. בית משפט השלום אימץ את עמדת המאשימה, וקבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה וצו של"צ, ועד למאסר בפועל בן שישה חודשים.
- ג. ת"פ (ת"א) 10037-09-14 מדינת ישראל נגד לוי (23.02.2017): הנאשמת נידונה למאסר על תנאי. הנאשמת, מורה בבית ספר יסודי, הורשעה בשתי עבירות תקיפה. במקרה אחד סטרה הנאשמת לתלמידה; ובשני הכתה באמצעות סרגל או עט בידו של תלמיד. הערעור עפ"ג- 7346-04-17 נדחה לוי נגד פרקליטות מחוז תל אביב פלילי. בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה:
12. הנאשם בהיותו מורה בבית הספר האמון על שמירת ביטחונם של תלמידיו, אחז בצווארו ובידו של המתלונן בחוזקה, ודחף אותו לכיוון הכיתה, והוא שנושא לבדו באחריות המלאה לאלימות שנקט כלפי המתלונן.
13. המתלונן תלמיד היה נתון לחסדי הנאשם, במיוחד בחינוך המיוחד, אשר אמור לדאוג לו ולהוות עבורו דמות סמכותית. בכך הפר הנאשם תפקידו ופגע בביטחונו האישי של המתלונן. מימד מחמיר נוסף, נצוץ בעובדה שמעשי הנאשם בוצעו במסדרון בית הספר לעיני כל.
14. לא נטען כי הנאשם לא היה מודע לאיסור הפלילי הצמוד לעבירה, ולא נטען כי מדובר בעבירה שתוכנה מבעוד מועד. טענת הנאשם כי לא ביקש את התפקיד הזה כמורה בכיתה לילדים בעלי קושי, ולא רצה להיות בכיתה הזו, וכי חש בסיר לחץ, אינה יכולה להתקבל.
15. ברי, כי אין צורך בכיתה מיוחדת או בתלמידים ספציפיים, כדי לקבוע, שאין מקום לפעול באלימות כלפי תלמידים או קטינים, גם אם מדובר בקושי ממשי לגרום למתלונן לבצע את המבוקש על ידי המורה בנקודת הזמן הרלוונטית ולהיכנס לכיתה.
16. הנאשם ניצל את סמכותו ומעמדו, פעל באלימות כלפי המתלונן, ובכך הפר את האמון שלו הן כלפי המערכת, והן כלפי ההורים שנתנו בו אמון.
17. מכל המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם לעבירה אותה ביצע הנאשם בנסיבות המתוארות נע בין מאסר מותנה בנוסף לרכיבי ענישה נוספים ברף התחתון לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.
- בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:
- בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.
- בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:
18. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; הנאשם בן 39, נעדר עבר פלילי ועובד בחברת קידוחים ברחבי הארץ בוגר תואר ראשון, בעל תעודת הוראה, הציג מכתבי המלצה ממרצים המראים את הפוטנציאל שיכול היה להיות בתחום החינוך, מגיל 25 עבד כמורה ועד לעזיבתו בעקבות החקירה בתיק זה. נאלץ להעתיק את מגוריו לצפון יחד עם אשתו, שגם עסקה בחינוך וכיום לא עובדת לאור אירוע זה נאלץ הנאשם לפתוח בקריירה חדשה. אין כל ספק שהאפשרויות התעסוקתיות של הנאשם ייפגעו באופן ניכר, ואף פרנסתו כתוצאה מהרשעתו בדין וקל וחומר אם יוטל עליו עונש מאסר כעיתירת המאשימה. הדברים עולים בבירור הן מתסקיר המבחן והן מדברי הנאשם לפני.
19. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; הנאשם הודה, הביע חרטה על מעשיו, וחסך ממשאבי הציבור להוכחת אשמו.

20. התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; התרשמתו לחיוב מדמותו של הנאשם כפי שהצטיירה מתסקיר שירות המבחן, מהתעודות שהוצגו, מכתבי ההמלצה, הבעת החרטה ולקיחת האחריות על מעשיו, עזיבתו את המקצוע לאחר עשור, העתקת מקום ומגוריו ומזה 3 שנים עוסק בחברת קידוחים. מתסקיר שירות המבחן עלה שהנאשם לקח אחריות, בעל יכולת תפקודיות גבוהות, שקד ובנה את עצמו מחדש. ראוי אפוא שנתונים אלה יעמדו לימינו של הנאשם בעת גזירת דינו.

21. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; האירוע אירע בשנת 2019 כתב האישום המתוקן הוגש ביום 08.02.2023 וגזר דין זה ניתן בחודש מאי 2024. מזה 3 שנים לא עוסק הנאשם בתחום ההוראה.

22. היעדר עבר פלילי; הנאשם אדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא שזו לו מעידה ראשונה בפלילים.

23. גם תסקיר שירות המבחן, גם הנאשם בעצמו, וגם באת כוחו, עתרו לקבלת תכנית השל"צ של שירות המבחן ורכיבי הענישה ובמקרה זה במכלול השיקולים גם בית המשפט סבור כי זהו העונש המתאים לנאשם ספציפי זה בנסיבות העושה והמעשה.

24. סוף דבר, גם המקרה מתאפיין בנסיבותיו לא ברף הגבוה אלא ברף הנמוך, גם תכלית התפיסה וכוונתה עת נכנסו התלמידים לכיתה ונותר המתלונן בחוץ מה שהצריך מעשה, מצויה בשיקול דעת בבחינת או לי מיוצרי ואוי לי מיצרי. ובעיקר העובדה כי הנאשם אינו מכהן יותר כמורה בבית ספר ובתחום ההוראה בכלל, נראה כעונש בפני עצמו, בנסיבות, וכמי שנעדר עבר פלילי אין אני רואה לנכון קביעת מתחם גבוה או העדר התחשבות בנאשם, ואין אני רואה לנכון מתאים עונש של מאסר בדרך של ביצוע עבודות שירות. לא רק מצד פרנסתו הדחוקה של הנאשם כיום בעבודתו החדשה בצפון, אלא גם מצד המקרה עצמו בנסיבותיו והשלכותיה על משלח ידו של הנאשם בעזיבתו תחום ההוראה והחינוך.

25. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, ולגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.

ב. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 160 שעות.

הנאשם יבצע את עבודות השל"צ במשך שנה מהמועד שיקבע על ידי שירות המבחן.

הובהר לנאשם, כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, או לא יתמיד בביצוע עבודות השל"צ, ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולהטיל עליו עונש אחר תחתיו. עבודת השל"צ תבוצענה בהתאם לתכנית של שירות המבחן ואלו יתחילו ב-1 יולי 2024.

ג. הנאשם יתחייב בסך ₪ 4,000 שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 1,200 ₪ לקטין באמצעות העברה לחשבון מי מהורים בעבורו ורשאים יהיו להוציא בעבורו הסכום לצרכי לימודיו וחינוכו ללא צורך בהיתר או צו נוסף בכל עת. פרטי מי מטעם הורי הקטין יושלמו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט והסכום יועבר כפוף לכל נוהל לידי מי מהם.

הפיצוי ישולם עד ליום 02.08.2024 הפיצוי ישולם ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט עד 20.06.2024.

את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון ******

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.